

Súd: Krajský súd Košice
Spisová značka: 7To/130/2014
Identifikačné číslo súdneho spisu: 7714010519
Dátum vydania rozhodnutia: 10. 12. 2014
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Ladislav Tomčovčík
ECLI: ECLI:SK:KSKE:2014:7714010519.1

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Krajský súd v Košiciach, v senáte zloženom z predsedu JUDr. Ladislava Tomčovčíka a sudcov JUDr. Miroslava Osifa a JUDr. Vladimíra Kuráka, na verejnom zasadnutí konanom dňa 10. decembra 2014, v trestnej veci proti obžalovanému K. G., pre zločin vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák., o odvolaní obžalovaného proti rozsudku Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3 T 144/2014 zo dňa 30.10.2014 takto

r o z h o d o l :

Podľa § 321 ods.1 písm.d/, e/ Tr.por. z r u š u j e napadnutý rozsudok v celom rozsahu.

Podľa § 322 ods.3 Tr.por.
obžalovaný K. G. X. F. Š. Č. Á. H. , J.. XX.X.XXXX I. S., trvale bytom
S., X. XXXX/X, t.č. v ÚVV
a ÚVTOS Košice,

je v i n n ý , ž e

dňa 3.7.2014 v čase okolo 15.15 hod. prišiel k K. „, J. W.. E. I. S., kde si vonku zavolať svoju bývalú družku poškodenú Z. G., ktorá je tam zamestnaná, tejto podával mobilný telefón, aby si zavolala na číslo 158, že ju zbije, pričom následne poškodená obžalovanému povedala, že nemá na neho čas, že musí pracovať a vrátila sa naspäť do kuchyne, na čo jej začal obvinený vulgárne nadávať a povedal jej, že keď nevyjde vonku z K., tak on vojde dnu a ju prepichne, načo poškodená dostala z obžalovaného strach a všetky nože, ktoré boli v K. na stole ukryla,

t e d a

inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe,

t ý m s p á c h a l

prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák.

Za to mu súd ukladá:

Podľa § 360 ods.2 Tr.zák., s použitím § 38 ods.2 Tr.zák., § 36 písm.l/ a § 37 písm.m/ Tr.zák. trest odňatia slobody vo výmere 18 (osemnásť) mesiacov.

Podľa § 48 ods.2 písm.b/ Tr.zák. obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaraďuje do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

o d ô v o d n e n i e :

Rozsudkom Okresného súdu Michalovce sp.zn. 3 T 144/2014 zo dňa 30.10.2014 bol obžalovaný K. G. uznaný za vinného zo zločinu vydierania podľa § 189 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák., na tom skutkovom základe, že

dňa 3.7.2014 v čase okolo 15.15 h. prišiel k K. „. J. W.. E. I. S., kde si vonku zavolať svoju bývalú družku poškodenú Z. G., ktorá je tam zamestnaná, tejto podával mobilný telefón, aby si zavolať na číslo 158, že ju zbije, pričom následne poškodená obžalovanému povedala, že nemá na neho čas, že musí pracovať a vrátila sa naspäť do kuchyne, na čo jej začal obvinený vulgárne nadávať a povedal jej, že keď nevyjde vonku z K., tak on vojde dnu a ju prepichne, načo poškodená dostala z obžalovaného strach a všetky nože, ktoré boli v K. na stole ukryla.

Za to mu bol podľa § 189 ods. 2 Tr. zák., za použitia § 38 ods. 2 Tr. zák., § 36 písm.l/ Tr. zák., § 37 písm.m/ Tr. zák., uložený trest odňatia slobody v trvaní 4 (štyroch) rokov.

Podľa § 48 ods. 2 písm. b/Tr. zák., súd obžalovaného pre výkon trestu odňatia slobody zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom stráženia.

Proti tomuto rozsudku podal obžalovaný po jeho vyhlásení a poučení o opravnom prostriedku do zápisnice o hlavnom pojednávaní odvolanie, ktoré dodatočne prostredníctvom svojho obhajcu aj písomne odôvodnil. V dôvodoch svojho odvolania uviedol, že nepopiera skutočnosť, že prišiel za poškodenou ako matkou ich maloletej dcéry na jej pracovisko, nakoľko sa s ňou chcel porozprávať, pretože keď sa vrátil z výkonu trestu, matka mu nedovolila akýkoľvek kontakt s dcérou. Nemal žiaden úmysel poškodenej sa vyhrážať a už vôbec použiť nejaké násilie, o čom svedčí aj skutočnosť, že keď išla von, dal jej do ruky telefón, aby sa nebála a mohla prípadne volať políciu. Táto však odmietla sa s nim vôbec rozprávať, odišla od neho preč a vrátila sa do K. a on potom celú dobu spal vonku pri dverách a žiadal ju, aby vyšla von, čo ona odmietla. Pripúšťa, že sa jej vyhrážal, avšak nikdy by jej neublížil, pretože ako sama poškodená vo svojej výpovedi uviedla, že potom, ako sa rozišli pred štyrmi rokmi, od tejto doby ju nikdy fyzicky nenapadol, len sa jej vyhrážal. Obžalovaný uviedol, že je toho názoru, že jeho konanie nenaplnia zákonné znaky zločinu vydierania, ale maximálne jeho konanie malo byť kvalifikované ako prečin nebezpečného vyhrážania podľa § 360 Tr.zák. Je si vedomý toho, že bol pod vplyvom alkoholu a nemal v tomto stave riešiť svoj problém s poškodenou, ale na druhej strane aj samotná poškodená má podiel na tom, že k takémuto skutku vôbec došlo, pretože absolútne nechce s obžalovaným komunikovať ohľadom ich dcéry, čo z jej strany nemožno považovať za správne. Žiadal preto, aby krajský súd zrušil rozsudok okresného súdu a vo veci rozhodol sám s tým, že jeho konanie, aby bolo kvalifikované ako prečin v zmysle § 360 Trestného zákona a aby mu bol uložený trest odňatia slobody okolo 18 mesiacov nepodmienečne.

Na podklade odvolania obžalovaného K. G. krajský súd podľa § 317 ods.1 Tr.por. preskúmal zákonnosť a odôvodnenosť napadnutých výrokov rozsudku, proti ktorým odvolateľ podal odvolanie, ako aj správnosť postupu konania, ktoré im predchádzalo a zistil nasledovné.

Okresný súd vykonal dokazovanie na hlavnom pojednávaní v potrebnom a dostatočnom rozsahu, na základe toho dospel tak k úplným a správnym skutkovým zisteniam.

Vykonaným dokazovaním bolo preukázané, že žalovaný skutok uvedený vo výrokovej časti rozsudku sa stal spôsobom a v rozsahu, ako to ustálil okresný súd a že tento skutok spáchal obžalovaný K. G.. Uvedený skutkový záver vyplýva jednak z výpovedí obžalovaného, poškodenej, ako aj svedkov K. S. M. O. P..

Po preskúmaní vyššie uvedených dôkazov ani krajský súd v danom prípade nezistil žiadne také okolnosti, ktoré by uvedený skutkový záver okresného súdu spochybňovali.

Na rozdiel od okresného súdu krajský súd je toho názoru, že obžalovaný svojím konaním nenaplnil pojmové znaky zločinu vydierania v zmysle § 189 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák., ale iba prečinu nebezpečného vyhrážania podľa § 360 ods.1, ods.2 písm.b/ Tr.zák., pretože inému sa vyhrážal ťažkou ujmom na zdraví takým spôsobom, že to môže vzbudiť dôvodnú obavu a čin spáchal na chránenej osobe, t.j. bývalej družke.

Záver okresného súdu, ktorý sa týka kvalifikácie v zmysle § 189 ods.1,2 Tr.zák. je postavený na tom, že obžalovaný nútil poškodenú ku konaniu (t.j. aby išla von z kuchyne), ktoré táto odmietala. Objektom tohto trestného činu je slobodné rozhodovanie človeka. Objektívna stránka spočíva v tom, že páchatel neoprávnene núti iného, aby niečo konal, opomenul alebo trpel, a to násilím, alebo hrozbou násillia alebo inej ťažkej ujmy. V danom prípade sa obžalovaný mal vyhrázať, že pokiaľ nevyjde von, tak ju pichne.

Podľa názoru krajského súdu v danom prípade pri posudzovaní právnej kvalifikácie okresný súd vychádzal len zo splnenia formálnych podmienok konania obžalovaného, čo fakticky nie je v rozpore so zákonom, pretože k stupňu spoločenskej nebezpečnosti sa už neprihliada. Ide však o to, že takýto maximálne formálny prístup pri takejto dôkaznej situácii, ako je v tejto veci, by viedol rozhodne za hraničných okolností k právnej kvalifikácii, kde je stanovená sadzba 4 až 10 rokov, čo by bolo absolútne neprimerané.

Je potrebné uviesť, že poškodená vo svojom trestnom oznámení na č.l. 2 spisu hovorí len o vyhrážkach zo strany obžalovaného a nehovorí nič o tom, že mala obavu z toho, že by ju mal pichnúť, v dôsledku čoho schovala nože v kuchyni. Naopak v tomto trestnom oznámení sama poškodená uviedla, že obžalovaný žiaden nôž v ruke nemal a celý čas, keď sa jej vyhrázať, stál pred vonkajšími dverami vchodu. Sama poškodená uviedla, že potom, čo sa pred štyrmi rokmi rozišli, obžalovaný ju od tej doby nikdy fyzicky nenapadol. Podľa obžaloby obžalovaný mal poškodenú nútiť, aby vyšla von, t.j. aby niečo konala, avšak je potrebné si položiť otázku, do akej miery boli tieto jeho slovné prejavy spôsobilé k tomu, aby pod vplyvom týchto vyhrážok poškodená konala, keď krátko predtým vyšla von, odmietla sa s obžalovaným rozprávať a bez akýchkoľvek prejavov, ktoré by odzrkadľovali strach z obžalovaného, mu povedala, že nemá naňho čas a vrátila sa späť do kuchyne. Obžalovanému nič nebránilo v tom, pokiaľ by nútil poškodenú k nejakému konaniu, či už použitím násillia alebo vyhrážkami, aby za ňou do kuchyne vošiel a takto zdôraznil svoje konanie. Nič také sa však nestalo, čo potvrdili aj svedkovia Farbárová a Mojsej, ktorí tvrdili, že obžalovaný celý časť stál vonku pred vchodovými dverami a odtiaľ kričal na poškodenú. Za takejto situácie pri hodnotení všetkých týchto okolností krajský súd dospel k záveru, že obžalovaný sa poškodenej iba vyhrázať ťažkou ujmovou na zdraví, a to takým spôsobom, že to u nej mohlo vzbudiť dôvodnú obavu, čo svedčí o tom, že táto následne privolala políciu, pričom tento skutok spáchal na chránenej osobe, teda na svojej bývalej družke.

Vychádzajúc z takejto právnej kvalifikácie pri trestnej sadzbe od 6 mesiacov až 3 roky, krajský súd vyhovel návrhu obhajoby, pokiaľ ide o výšku uloženého trestu a tento mu v rámci tejto trestnej sadzby uložil pri vyrovnanom pomere poľahčujúcich a priťažujúcich okolností vo výmere osemnásť mesiacov.

Keďže obžalovaný v posledných desiatich rokoch pred spáchaním skutku bol vo výkone trestu pre úmyselný trestný čin, súd ho pre účely výkonu trestu zaradil do ústavu na výkon trestu so stredným stupňom strázenia.

Poučenie:

Proti tomuto rozsudku ďalší riadny opravný prostriedok nie je prípustný.